

מסורת הש"ס

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

פז.

עין משפט
נר מצוה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וְלֵאמֹן
 פָּקוּדֵם הַלֵּלָה זְנוּעִי
 רַעֲקֶשׁ שֶׁהָרִדְךָ:
 בִּבְבֹּר מִי שֶׁם הַלֵּלָה י:
 בַּבֹּר גִּמְיִי פִיִּי מֵהֶלֶל
 פָּקוּדֵם הַלֵּלָה יד:
 בִּבְבֹּר דִּמְיִי שֶׁם הַלֵּלָה טו:
 בִּבְנֵה הִמְיִי שֶׁם הַלֵּלָה ז:
 בִּדְרֹמִי שֶׁם פִּטְוֹ הַלֵּלָה
 ח:
 בִּבְחֵה זֹחֵמִי שִׁיִּי הַלֵּלָה
 אֵל ב:

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) לכאורה נראה ד"ל שהיה צ"ח בראשית שעה ותיבת ז"ח גמחק וכמו שהגיה ה"ק:
(ב) אולי "ל לקיים בדם מנחת שירים והשירים בודאי כמנחת נעשית:

אחר שהיה [א] (זבח) זבח צלוחית שעה וגם משום דלכ ז"ד מתנה עליהן כמו שמעמידה בסקוף הא לאו הכי לא קרבי דמשקדשו ככלי הוקצו אפי' קודם שחיתו והא דקרבי עם הזבח אחר הזבח צלוחית שעה היינו משום דלכ ז"ד מתנה כדמפרש התם ולפי מה שסבור השמא

וְלֹא בִלְבוּנָה בִלְבוּנָה
מִר פִּיגוּל וְחִיבִין עָלָיו
אֵין בִּי כֶרֶת עַד שִׁיפּוּל
מִיָּמִים לִר' בְּקוֹר בִּמְנַחַת
אֵם פִּיגֵל בְּקוֹר שְׁוֹא
שֶׁהֶקְוִיז הוּא הַמְתִּיר
לֵאכּוֹל ב' חֲלוֹת לַמַּחַר
לֵאכּוֹל ב' סָדְרִים
לֵאכּוֹל עָלָיו כֶּרֶת
כֶּרֶת עַד שִׁיפּוּל כֵּל
הַכִּבְשִׁים לֵאכּוֹל מִמֶּנּוּ
כִּשֶׁר הֵאכּוֹל מִחֲבִירו
מִ' אִמּוֹר רַב מַחֲלוּקָת
שֶׁתִּיקָה וְאֵת הַלְבוּנָה
קוֹמִין בַּמַּחֲשָׁבָה וְאֵת
הַכֵּל פִּיגוּל שֶׁכֵּל
הָהוּא עוֹשֶׂה וְשִׁמּוּאֵל
יְתִיב רַבָּא וְקֹאמֶר
בִּיהַ רַב אַחָא בַר רַב
צִיָּה וּבִמְתָּן כָּלִי וּבְהִילּוּךְ
תָּן אֶת הַקּוֹמִין בַּשְּׁתִּיקָה
אֶת הַקּוֹמִין בַּמַּחֲשָׁבָה
מִ' אִמּוֹר פִּיגוּל וְחִיבִין
יָרִים 'אֵין בִּי כֶרֶת עַד
מִיָּהָ תָּנן אֶת הַקּוֹמִין
בַּשְּׁתִּיקָה וּפְלִיגֵי אִימָא
בַּשְּׁתִּיקָה מַעֲיָקְרָא שְׁתִּי
דְּהֵינּוּ קְמִייתָא וְעוֹד
רַב הֵינָא בְּב' דִּיעוּת
תִּנְתִּין עַל מִזְבַּח הַחִיצוֹן
מִזְבַּח הַפְּנִימִי כְּגוֹן מ"ג
עֶשְׂרֵה שֶׁל פֶּר כֶּהֱן
פֶּר הָעֹלֹם דְּבַר שֶׁל
עוֹשֶׂה בֵּין בִּשְׁנֵיהֶם וּבֵין
גּוֹל וְחִיבִין עָלָיו כֶּרֶת
שִׁיפּוּל כֵּל הַמַּחֲתִיר
אֲשׁוּנָה בֵּין בִּשְׁנֵיהֶם וּבֵין
מֵאָה ה"ג בְּשֵׁתִי דְּעוּת
רַבָּא דְּרַמְזִי שֶׁל פֶּר
חֲמוּזָה שֶׁל דְּחֻמֵּי הִרִי מִחֲמַלֵּה דְּרַמְזִי

לחיות דמי ופליגי וז"ע בזהאי דלנקן
הקטירי שומשום לחכול שומשום עד
שכלה הקומן: קתנא מיהא פניא
בראשון וכו' ופליגי. הוי מנא לטניו פניא
בזהאי שומי עומס יד דעמ רעאשנה:
בגון שפינא בראשונה ובשניה
ובשלישית. צפ"ג צ"ג וצחא
דף מג. וס. פ"י צונקטרס וצרכיניע לא
דמי. וס. תאמר א"ה קשא מדי שחק קתנא
ויראשונה ושלישית במחשבה ושניה בשמירה ולהאי חסיד כל האלות
לו (יומא דף סא). דמניא וכפר את הקדש זה לפני ולפנים ואת אהל מועד
וגר האם מבואל אמרו לו עד גמר מתנות שביביל הסדס יבילא אחר
הכל במחילה אלל לא קמי גמר ד' קרנות ונפקסן האס יבילא אחר ויתחיל
הכל ד' פריס ד' שעירי פירוש לוד האלות דבין צדידי וסדס לא האלות
קרנות ודטיהרו ושמן צבירא ליה שירייס מעבבין הוי חד צבילי שירייס
ספר דבין גרסס וצפרק ציט שמאי (וצחא דף מג.) וחסידי חזי ממיר
סאי תנא סבר שירייס לא מעבבי מדלא חסידי אלל מ"ג דההוא
חף על גב דשירייס מעבבי לא חסידי (לא) האי תנא אלל האלות:
כי

(ט) **ממירור לנבטות.** כדמכב (ויקד יד) על דס האסס לכל זמן שלא נתן זמן הדס מעכב השמן כדאמר' כפ"ק (נשי ה:.) **במתני' פיל בוקמז.** ובהקטרת קומץ חישב על השירים: **עד שיפול כלל המסיר.** והקטרת מאחז מהן חצי ממיר הוא לדיכא נמי הקטרת חצירו: **גמ' שנסן**

הקומץ כו'. כלומר הקטרה ראשונה
הקטיר בשתיקה ושניה במחשבה אבל
חשש בראשונה ושם שניה פיגול
לדברי הכל: **לחם שמעטא**: דרש:
כד"ב. דמחשבת עבודה הקומץ מפגל
ו' בברייתא דמנחות: **בקמיה** כו'.
דבנקין ג' עבודות אין דומה להן
לכלבונה הילכך כולו ממיר דומה. והלכה
לדעת רמב"ם לקמן במעשרות דלא חילף
לכלבונה: **קמיה מיא כו' ופליגי**.
והיפוכה דרש: **בשני דעות**. להלכה
הקטיר קומץ במחשבה ואח"כ הקטיר
בשתיקה כלבונה בשתיקה דמשינה פליגי
בדעת דליכא למימר על דעת ראשונה
עשה: **כד"א**. דבמחנה אחת פיגול
ו' בברייתא היתנין כו' בברייתא דמנחות
(דף טז): **מ"ג דיוס הכיפורים**. ח'
הואות דפר אין לו הדסים ח"ל למעלה
שעבד למטה וחי' לשעיר הרי ט"ו ויגנדרו
בזהיכל כדלמרי' במס' יומא (דף נג):
הרי י"ג ו' ד' קרנות המזבח הפנימי
שעבדו הרי ח' ושל טעור כל אותו מזבח
בשנים הראשונים מעוררין ביחד
הרי מ"ג יא': **י"א של פר כהן משיח**.
ו' הואות על הפרוכת ו' מתנות
המזבח כדמסי' בויקרא (דף ו) וכן העלם
דרש: **בראשונה**. בין הדסים
על הפרוכת בג' עול מזבח הזהב:
האכול **כרת**. האכול מנשר
הפני: **ופליגי**. אפי' פיגול בראשונה
שפיגול רבנן אלמא לא אמרי' שיה
לשלישית על דעת ראשונה עשה: **בשני**
דעות. שמת קח גדול לו אירע לו קרי
למחר הואות דבין הדסים ושם אחר
תחתיו והוא כהיכל לליכא למימר על
דעת ראשונה עשה: **הניחא למ"ד**.
במס' יומא ג' הוראיו לו (מס':) **א"פ**.
י"א דמו של פר. [שנאמר] וזאת
יבא אהרן [וגו'] (פרט) ואפי' דמו של
פר שאם שטפו כראשון ואירע בו פסול
יבא אהרן בדמו לא הקדש ואפי' להביא
לשחוט פר אחר ללדירה ו' [מנ']
לאוקומי בצד דעות: **אלא למ"ד**
ולא דמו של פר. לא מצי לאוקומי
בשתי דיעות: **אלא אמר רב אשי**
בגוון שפיגול בראשונה ובשניה. ושם
בשלישית דלכתי הוה חיי ממיר:

דאמאר' אי ס"ד כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה
אלמנה לי מתקין לה רב אשי מדי שחק קתני אלא אלא אלא
דאמאר' כגון שפיגל בראשונה ובשניה ^א ובשלישית דאמאר'
על דעת ראשונה הוא עושה מיהדר פגול' בשניה ^ב
פיגל וקשה לרביעית מאן דכר שמה וזכאן פירש בקונטרס שפיגל נדר
דלחשקין לעיל ושמה לעיל דשחק בלחשקית הוה ליה לפרושי טפי כיון
^ג דמזבח הובז בלחם שבע דטיהרו וד' דקרנות וכן משמע בפרק הוליא
זה הילכ והיכל הזה המזבח כמשמעו משמע דחשיב מזבח כפרה אחת ^ד עוד ק"י
וישמיחל במזבח המזבח וכן מקלם משמע המזבח וספק הכי ידא אלא
^ה צטריה ^ו דכולהו חשיב לחם אחת וקלן דלקמן קלמר ^ז (ב"ב) משכחת
דפרוכות ודא האזות דקרנות ודא אטיהרו אלמא לא חשיב כד האזות
ולפי זה נוכל לגרוס כאן שפיגל בראשונה בשניה ושלישית וכן כתוב
משום דלחשקין עדיין צריים דמעביד ואם תמאר לא בעל כרחיה
דקרב צריים מעביד חשיב חדא טפי כדמוכא בסמוך ק"י לומר

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

מכאן יסיר שלמות
והוא יסר קהתי.
לנשמה לו כי זו
מכיר ברת לא
מחיבים דש שקרבו
המחירין.
עצומות (סס). הבראת
כשור כי הבראת פסול.
לא ילע המהיק (ויקלע) לא
מחשבת חוריקת לא תא
ויקלע וימלכ מעי תא
דש שרזי דש תחמשת
עול ברת וועמדת, מרז
הס קובע פטור, לא דש
דש נשפך, נש
פטור, דמשי כי תא
למכמי נש כש (סס כח).
מה הבראת כשור. לא
לא תלכ לא חרקי
שחוק פור חרע עצומות
תחמשת, כי פטור לא
קובע דש שרזי דש שחוק
סוף לא מחירי (סס) שקרבו
לא מחירי יכירי ד שרזות
לא פור מחשת אחת (סס)
לא חרקי מרז הברכיל
כש עומת לא מרז.
מלא עולת דש רזי תא

[illegible][illegible]